

Барановська Анна Олександрівна
студентка, спеціальність «Міжнародні відносини,
суспільні комунікації та регіональні студії».
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Науковий керівник: Калуга Володимир Федорович,
доктор філософських наук, професор,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ ТА ЇЇ МІСЦЕ У ФОРМУВАННІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОГО ІМІДЖУ ТА БРЕНДИНГУ ДЕРЖАВИ

Публічна дипломатія – це сукупність заходів, спрямованих на встановлення та підтримку комунікації держави з іноземною громадськістю для формування позитивного сприйняття та зміцнення міжнародного іміджу. Вона включає культурні, освітні, інформаційні програми та інші інструменти “м’якої сили”.

Відповідно роль публічної дипломатії у формуванні зовнішньополітичного іміджу держави насамперед полягає у:

- формуванні позитивного іміджу: публічна дипломатія сприяє створенню привабливого образу держави, підкреслюючи її культурні, наукові та соціальні досягнення;

- впливові на громадську думку за кордоном: через взаємодію з іноземною аудиторією держава може впливати на сприйняття її політики та цінностей, що полегшує досягнення зовнішньополітичних цілей;

- розширенні міжнародних зв'язків: публічна дипломатія сприяє встановленню та зміцненню відносин з іншими країнами через культурні та освітні обміни, спільні проекти та заходи.

Водночас як досить дієвий інструмент державного брендингу публічна дипломатія сприяє:

- створенню національного бренду: публічна дипломатія допомагає сформувати унікальний образ держави, який відображає її цінності, культуру та досягнення, що робить її впізнаваною на міжнародній арені;

- підвищенню конкурентоспроможності: сильний національний бренд може залучати інвестиції, туристів та таланти, підвищуючи економічний потенціал країни;

- посиленню ефекту “м’якої сили”: через позитивний імідж та привабливий бренд держава може збільшити свій вплив у міжнародних відносинах без застосування примусових заходів.

Серед численних прикладів успішного використання публічної дипломатії чільне місце належить таким:

- Польща: після вступу до ЄС Польща активно використовувала публічну дипломатію для зміцнення свого іміджу, підкреслюючи культурні та історичні аспекти, що сприяло її інтеграції в європейське співтовариство;

- Туреччина: завдяки культурним програмам, таким як популяризація турецького кіно та серіалів, Туреччина змогла покращити свій міжнародний імідж та залучити більше туристів.

Природно, що перед публічною дипломатією постає низка викликів та перспектив, зокрема:

- адаптація до цифрової ери: з розвитком технологій держави повинні використовувати нові платформи для комунікації з глобальною аудиторією;

- боротьба з дезінформацією: необхідно протидіяти негативним інформаційним кампаніям, які можуть підривати імідж держави;

- забезпечення сталості стратегій: публічна дипломатія вимагає довгострокових зусиль та узгодженості дій різних державних інституцій.

Література:

1. Савельєва І.В. Публічна дипломатія як форма міжнародних комунікацій, її роль у формуванні іміджу України. Економіка та суспільство. 2022. Вип. 39.

2. Ткаченко О.В. Публічна дипломатія як інструмент формування іміджу держави в контексті державного управління / Магістерська робота, Чорноморський національний університет імені Петра Могили. 2019.

3. Міністерство закордонних справ України. Публічна дипломатія є засобом формування стійкості України до гібридних загроз та ефективним інструментом просування позитивного іміджу нашої держави у світі. 2020.

4. Горбач О.С. Публічна дипломатія як інструмент «м’якої сили»: досвід України та світу. Грані. №2. 2021.

5. Ковальчук А.Ю. Брендинг держави в системі сучасної публічної дипломатії. Актуальні проблеми міжнародних відносин. 2020. Вип. 142.

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук**

**ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ім. І.Ф. КУРАСА НАН УКРАЇНИ**

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

**ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА
ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

ЯГЕЛЛОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Республіка Польща)

ФОНД ГЕРДИ ХЕНКЕЛЬ (Німеччина)

УНІВЕРСИТЕТ МАЙНЦА ІМЕНІ ЙОГАННА ГУТЕНБЕРГА (Німеччина)

КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П. ХАШДЕУ (Молдова)

МУЗЕЙ КАРОЛЯ І В БРАЇЛІ (Румунія)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«УКРАЇНСЬКА ДИПЛОМАТІЯ:
СТАНОВЛЕННЯ, РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

10 квітня 2025 р.

м. Київ

Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи / за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 квітня 2025 р. Київ, 2024. 357 с.

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи», яка була організована кафедрою міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 10 квітня 2025 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань щодо витоків, традицій, розвитку та перспектив української дипломатії; аналізу стану дипломатії в умовах сучасних глобальних викликів та стратегічних пріоритетів світової, європейської та вітчизняної дипломатії в умовах російсько-української війни.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться питаннями сучасних міжнародних відносин та розвитку української дипломатії.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 16.05.2025 р.).

Редакційна колегія:

Ткачук В.А., д-р екон. наук, проф. (голова);
Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (співголова);
Тонха О.Л., д-р сільгосп. наук, проф. (голова);
Любовець О.М., д-р істор. наук, проф.
Харченко С.В., д-р філол. наук, проф.
Хвіст В.О., канд. іст. наук, доцент

Відповідальна за випуск докт. іст. наук, проф. Любовець О.М.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.